

It goes without saying how great it is for the city (and its residents) to get greener, but how green is green enough? Some may say the greener, the better; simultaneously, some suggest that to make the most of urban forests in urban planning, socio-economy, creating "a green community" is the most sustainable fashion. Living together with shared beliefs in environmental-friendly goals provides a wealth of benefits, filling in the green empty spaces with a sentimental meaning of life.

It takes two to tango, and it takes society as a whole to create a thriving green community. But before we take the further step into making a sustainable district, let's talk about the terminology, shall we? Green community is the practice of using urban green spaces that allow the coexistence of human systems to yield benefits in the economic, social, and environmental spectrum. The main difference between green spaces and green communities is that urban vegetation serves its primary purpose as improving ecological conditions. The latter, on the contrary, aims to meet the needs of members in all aspects of life, e.g., reducing urban heat, providing urban wildlife habitats, and ending urban loneliness with co-living spaces.

Creating green communities has no fixed formula. Each area has its distinct flavors and structure, making suitable green communities to make from scratch. Data collection and location research are needed to implement the action plan. The study of roles of vegetation on air quality management and PM2.5 mitigation was conducted by the Department of Landscape, Faculty of Architecture, Chulalongkorn University, using the survey area at Bang Chalong, Amphoe Bang Phli, Samutprakarn as the example. The researchers found that the pressing issue of the area was air pollution and PM 2.5.

The master plans to create a green community in Bang Chalong were complied with the agenda to overcome the air pollution. Setting out to articulate and analyze the problems, the team had offered the re-imagination of landscape as the solution to smog and the effort to increase the air quality. What the Ban Chalong National Housing Authority project has transformed is not just being the best. Still, it has set the standard to other fields to overcome similar complications.

Roles of Vegetation on Air Quality Management and PM2.5 Mitigation in Bang Chalong National Housing Authority Project Amphoe Bang Phli, Samutprakarn, was led by Dr. Kanokwalee Suteethorn and others. Apart from all the agenda mentioned earlier, the project has continuously driven the green community with almost half of the Sustainable Development Goals through SDGs

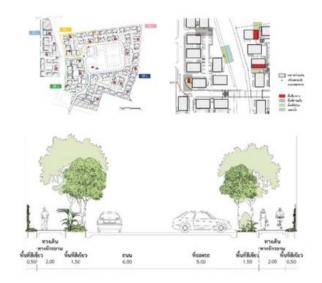
การต่อยอด 'พื้นที่สีเขียว' ให้มีประสิทธิภาพและเอื้อต่อการพัฒนาเมือง สังคมและเศรษฐกิจมากขึ้น คือการทำให้ผู้คนเกิดทัศนคติที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม และสร้างให้เกิดเป็น 'ชุมชนสีเขียว' ซึ่งกินความหมายลึกซึ้งกว่าการเป็นเพียง 'พื้นที่สิ่งแวดล้อม' ที่ใร้ผู้คน

ชุมชนสีเขียวคือ พื้นที่สีเขียวที่ถูกออกแบบโดยใส่มุมมองด้านการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมเข้าไปด้วย ทำให้มันสามารถสร้างประโยชน์ ต่อชุมชนได้มากกว่าพื้นที่สีเขียวที่มุ่งอนุรักษณ์สิ่งแวดล้อมแต่เพียงอย่างเดียว เช่น การช่วยลดอุณหภูมิเมือง การเป็นที่พักพิงของสัตว์ต่าง ๆ รวมถึงเป็น พื้นที่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้คนในชุมชนอีกด้วย

ความท้าทายของการสร้างชุมชนสีเขียวคือการไม่มีสูตรสำเร็จตายตัว แต่ละพื้นที่ย่อมมีวิธีการที่แตกต่างกันออกไป ทำให้ต้องมีการเก็บข้อมูลและ ศึกษาวิจัยก่อนจะสร้างออกมาเป็นแผนดำเนินงาน

ในกรณีศึกษาที่โครงการวิจัยบทบาทของพืชพรรณในการจัดการ คุณภาพอากาศฯ (โดย ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์) ได้ลงพื้นที่ศึกษาในการเคหะชุมชนบางโฉลง อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ และได้พบ ปัญหาสำคัญในชุมชนคือเรื่องคุณภาพอากาศและมลภาวะฝุ่น PM2.5

แนวทางการสร้างชุมชนสีเขียวในพื้นที่แห่งนี้จึงเป็นการตั้งเป้าหมาย เพื่อแก้ไขปัญหาด้านคุณภาพอากาศที่ชุมชนกำลังประสบอยู่โดยโครงการได้ เข้าไปวิเคราะห์และเสนอแนวทางการแก้ปัญหาผ่านการยกระดับภูมิทัศน์ใน ชุมชนให้มีประสิทธิภาพในการลดปริมาณผุ้นและเพิ่มคุณภาพอากาศมากขึ้น ซึ่งแนวทางนี้นับว่าเป็นตัวอย่างที่น่าสนใจสำหรับการสร้างชุมชนสีเขียวในพื้นที่ ที่ประสบปัญหาในแบบเดียวกันในอนาคต

นอกจากนี้ โครงการวิจัยบทบาทของพืชพรรณฯ ที่นำโดยดร.กนกวลี สุธีธรและคณะ ยังมีแนวทางการทำงานที่มุ่งสร้างความยั่งยืน โดยมีข้อบ่งชี้ จากการมีแนวทางที่สอดคล้องกับ SDGs หลายประการ อาทิ

เป้าหมายที่ 3 รับรองการมีสุขภาพ และความเป็นอยู่ที่ดีของทุกคนทุกช่วงอายุ

เป้าหมายที่ 4 รับรองการศึกษาที่เท่าเทียมและทั่วถึง ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ทุกคน

เป้าหมายที่ 10 ลดความเหลื่อมล้ำทั้งภายในและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ 11 ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัยทั่วถึง พร้อมรับความเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ 13 ดำเนินมาตรการเร่งด่วนเพื่อรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบ

เป้าหมายที่ 15 ปกป้อง ฟื้นฟู และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศทางบกอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

